

[Ministeren for skatter og afgifter]

degivelse af noget split hverken mellem ordføreren for den socialdemokratiske folketingsgruppe og regeringen – hvis mine udtalelser skal udlægges helt anderledes, end de er fremsat. Når jeg siger, at forslaget er beskedent i sin ambition, skyldes det, at vi har så mange andre former for arbejdsfrie gevinster i dette samfund. Når jeg spurgte, hvorfor de ikke var omfattet af dette forslag, var det ikke et udtryk for, hvad jeg eller socialdemokraterne ville gøre i en given situation; det var en begrundelse for, at det var beskedent i sin ambition, og det er hermed igen dokumenteret, at det er det.

Derudover skal jeg bare svare hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er enig med ham i, at det haster at få defineret den rimelige beskatning af de egentlige kapitalgevinster. Vi vil medvirke hertil, og det vil vi gøre, ganske uanset om der er aftalt terminer for kommunvalg eller andre valgterminer; det er ikke det afgørende.

Så vil jeg endelig sige, at noget af det, jeg har fået ud af denne diskussion, ikke så meget har været i relation til retsforbundets forslag, men mere en interessant fornemmelse af, at der trods alt har været en række åbninger, også andre steder end man måske umiddelbart skulle mene der var åbninger, og at det måske gav mulighed for i visse konstellationer at gennemføre forslag, som har en tilstrækkelig bærekraft til at blive realiseret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om afgift af visse detail- salgs pakninger.

(Lovforslag nr. L 106. Fremsat 23/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Det forslag, vi skal behandle som det sidste punkt på dagsordenen i dag, er et led i augustforlig II's kontraktive økonomiske politik, men det er mere vidtrækkende end som så.

Formålet er nemlig, at det skal fremme en overgang til emballageformer, der kan genbruges, og som derved indebærer, at ressourceforbruget i vores samfund nedsættes og erstattes af øget arbejdskraftanvendelse. Der har jo i de senere år været en så voldsom udvikling i den industrialiserede verdens ressourceforbrug, at vi må gennemanalysere alle muligheder for at udnytte ressourcerne bedre.

Der er et stærkt behov for at inddrage alle produkter og alle produktionsmetoder i vores samfund under en undersøgelse og overvejelse af mulighederne for genbrug eller, skal vi sige for udfærdigelse af produkterne i en sådan form, at de kan bruges længere.

Det foreliggende forslag skal fremme genbrug på et lille og veldefineret område, nemlig beholdere til drikkevarer og enkelte andre næringsmidler m. m. Virkningen vil fremkomme ved, at man lægger afgiften på emballage i produktionsleddet, og afgiften på den enkelte gangs brug af emballagen bliver altså mindre, jo flere gange emballagen anvendes. Det vil omvendt sige, at engangsemballage bliver belastet fuldt ud med afgiften, og at der derfor vil være et stærkt incitament til at gå bort fra sådan engangsemballage.

Det er nok en rimelig forventning, at forbrugsstrukturen på dette område vil ændre sig. Selv om afgiften er lille, tror jeg, at erhvervslivet vil forstå signalet om at gå over til genbrugsemballage, og at der vil komme en naturlig omstillingsproces ganske roligt og smertefrit i løbet af de kommende år, ikke bare på det beskattede område, men også på andre områder.

Jeg skal ikke gå ind i detaljer om teknikken i forslaget eller afgiftssatserne – de er jo efterhånden kendt fra dagspressen for alle –